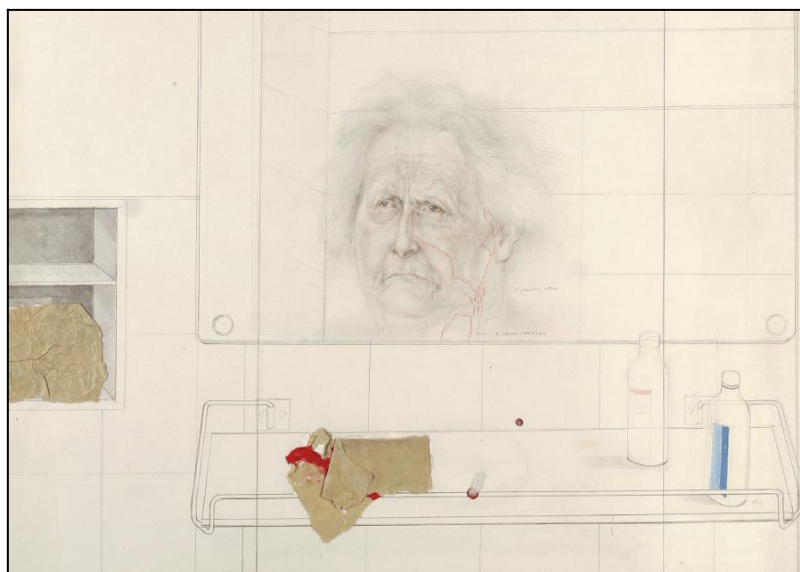

Vernisáž výstavy Jiří Sozanský - Dny a roky mojí matky

GPS: 50°32'3.082"N, 14°7'52.501"E

Datum konání: 08.09.2020

Začátek: 17:30

Konec: 19:00

Vzdálenost od centra: 0.03 km

Web: www.galerie-ltm.cz

E-mail: info@galerie-ltm.cz

Telefon: +420416732382

Adresa: Jezuitská 241/12a, Litoměřice

Dny a roky mojí matky

Na tomto místě obvykle prezentujeme fotografii vystavujícího autora, zpřístupňujeme jeho životní data a uvádíme do souvislostí vystavovaná díla s jeho dalšími pracemi. Dnes je to zcela jinak. Celou tuto tiráž výstavy Dny a roky mojí matky Jiřího Sozanského uvádí fotografie jeho maminky a celý tento text je jí věnován.

Paní Jiřina Sozanská se narodila 17. června 1920, vyučila se kadeřnicí, za války byla totálně nasazená. Na barikádách v květnu 1945 se seznámila s vyučeným automechanikem, zakarpatským Ukrajincem Ivanem, který byl sice o dva roky mladší, ale v porevoluční euforii se veškeré rozdíly stíraly, a tak si ho později vzala za manžela a v červnu 1946 se jim narodil syn Jiří. Ovšem otec Ivan nenabyl československé občanství po připojení Podkarpatské

Ukrajiny k Sovětskému svazu, následně se ztratil a maminka Jiřího se s ním rozvedla. Později přestala pracovat jako kadeřnice a živila se jako myčka laboratorního skla a její vášní byla a zůstala četba. Literatura byla reálnějším světem než realita samotná. Poskytovala jí i Jiřímu, který doma nikdy neměl knížky pro děti, ale samou literaturu pro dospělé. Synovi bezmezně věřila a dodávala mu sebevědomí, věřila v jeho talent. Chodila s ním do Šternberského paláce do Národní galerie, do Vinohradského divadla, sdílela s ním i jeho neúspěšné pokusy o přijetí na AVU. Jiří se po vyučení zedníkem třikrát pokoušel dostat na studia na Akademii výtvarných umění v Praze a až na třetí pokus v roce 1967 se mu to podařilo, kdy už pracoval jako kulisák ve Vinohradském divadle. Zřejmě, jak sám říká, „konečně potřebovali přijmout alespoň jednoho člověka bez protekce“.

V letech 1980 až 1989, po cyklu Suterén, Jiří Sozanský kreslil cyklus Dny a roky mojí matky, kresby, které zachycují jeho maminku v situacích tak, jak ji vídal, jak si ji pamatoval, v prostoru, který mu byl důvěrně známý, ale který zároveň dotvářel její osobnost. Bez jakéhokoli přikrášlování, bez zdobení okolního světa, v syrovosti pozdního věku, někdy osamění. Splátka třiceti pěti let života a vložené důvěry. To jsou kresby, které dnes vystavujeme u příležitosti stého výročí narození paní Jiřiny Sozanské, jejíž fotografie je v úvodu této tiráže.

Na počest paní Jiřiny, která zemřela těsně před převratem v listopadu 1989, vzniká nyní druhý cyklus jejích portrétů, který vychází ze starých fotografií.

Níže podepsanému přišlo líto, že neumí malovat, a tak vděčně přijal nabídku kurátorství této výstavy, aby si také připomněl svou maminku jen o devět let starší, paní Vlastu Štíbrovou, narozenou roku 1911.

Jan Štíbr